

lost, waardoor tal van vraagstukken onder ander licht kwamen te staan. Hoe is het behoud van eigen persoonlijkheid, hoe is het opgericht blijven onder zo zware staatkundige last te verklaren zonder dat roepingsbewustzijn, geroepen zijn tot haar taak door de machtige heerser der volken.

Wilhelmina's koningschap, koepel van een aards gebouw, waarop een lichtglans van de hemel rust. Het vaderland getrouwe..... door het schild ende betrouwe van God mijn Heer.

In deze twee coupletten sta de herdenking van Wilhelmina, eens Koningin Wilhelmina!

Prof. Smitskamp wilde „...nog eenmaal herinneren aan de eerste Oranje, wiens lotgeval zo nauw met dat van ons volk verbonden was. Ik denk hier in het bijzonder aan het „nieuw christelijke lied, gemaakt ter eeren des doorluchtigsten Heren, Here Wilhelm, prince van Oraengien, grave van Nassau, patris patriae". Het mag een treffend getuigenis van het nationale karakter van onze dynastie heten, dat dit lied van de prins, het Wilhelmus, het lied van ons volk is geworden.

Niet minder opmerkelijk is het, dat verscheidene passages rechtstreeks tot uitdrukking brengen wat er leefde in koningin Wilhelmina en wat haar persoonlijk overkwam. Ook van haar geldt, dat zij is verdreven, om land om luid gebracht, maar dat in tegenspoed haar hart standvastig is gebleven. God de Heer, in Wiens vrees te leven zij altijd

heeft betracht, was haar schild en betrouwen. Ook haar edel hert bloedde, als zij gedacht aan de krenking van haar volk door de vermetele tiran. Maar God heeft haar geregeerd als een goed instrument, zodat zij mocht wederkeren in haar regiment.

Wij zien in deze opvallende overeenstemming meer dan een toevallige coïncidentie. Veeleer denken we hier opnieuw aan de onverklaarbare rest, die overblijft na de verstandelijke ontleding van de relatie tussen volk en vorstenhuis. We zijn wat voorzigtiger geworden dan een voorgelacht, dat gaarne sprak van de trits God, Nederland en Oranje. Dit mag ons echter niet weerhouden dank te brengen aan Hem, „die alle dinck regeert", voor wat Hij ons volk in koningin Wilhelmina heeft geschonken. En wat haar zelf betreft mogen wij geloven: haar ziel, in 't eeuwig leven, verwacht de jongste dag".

